

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-7372/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ingrid Šegon, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Maršanića, OIB: 30533843072, iz Zagreba, Učkina 12, kojeg zastupa punomoćnik Božidar Feldman, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Mladena Burića, OIB: 19797250334, iz Zagreba, Palinovečka 25a, kojeg zastupa punomoćnik Bojan Šupuković, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, i po protutužbi tuženika-protutužitelja Mladena Burića, OIB: 19797250334, iz Zagreba, Palinovečka 25a, kojeg zastupa punomoćnik Bojan Šupuković, odvjetnik u Zagrebu, protiv tužitelja-protutuženika Tomislava Maršanića, OIB: 30533843072, iz Zagreba, Učkina 12, kojeg zastupa punomoćnik Božidar Feldman, odvjetnik u Zagrebu, radi predaje u posjed, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 29. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Božidara Feldmana, odvjetnika u Zagrebu i zamjenika punomoćnika tuženika Luke Puljiza, odvjetničkog vježbenika u Zagrebu, na ročištu za objavu presude 28. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, Palinovečka ulica 25A, Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, OIB: 30533843072 isplati iznos od 2.100,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 100,00 EUR teku od 26. listopada 2022. do isplate, na iznos od 800,00 EUR teku od 31. srpnja 2023. do isplate i na iznos od 1.200,00 EUR teku od 3. kolovoza 2023. do isplate i to za razdoblje od dospijeca do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke sve u roku 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, 10000 Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, 10000 Zagreb, OIB 30533843072 na ime naknade štete isplati iznos od 1.050,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama

koje na navedeni iznos teku od podnošenja tužbe do isplate u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

III. Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja koji glasi:

„1. Nalaže se protutuženiku Tomislavu Maršaniću, OIB: 30533843072, predati protutužitelju Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, u posjed vozilo marke i modela SUZUKI SWIFT, reg. ozn. ZG 1269 IU, na način da je protutuženik dužan predati protutužitelju naznačeno vozilo u neposredan posjed te mu istodobno predati ključeve istog vozila i prometnu dozvolu za isto vozilo, sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se protutuženiku Tomislavu Maršaniću, OIB: 30533843072, protutužitelju Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, nadoknaditi troškove postupka sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.“

IV. Nalaže se tuženiku-protutužitelju Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, Zagreb da tužitelju-protutuženiku Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, Zagreb, OIB 30533843072 naknadi prouzročeni parnični trošak u odnosu na protutužbu u iznosu od 250,00 eura, u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, Zagreb, OIB: 30533843072 naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 239,98 eura uvećan za zakonsku kamatnu stopu tekuću od dana donošenja presude do isplate, u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka za iznos od 1.510,02 eura odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženiku, automehaničaru po zanimanju, 12.9.2022. predao vozilo marke FIAT PUNTO registracije ZG 0901TM na popravak budući da je isto kroz auspuh ispuštalo gusti dim. Nakon što je tuženik izvršio pregled, dogovoren je popravak motora automobila koji je uključivao dizne (injektore), karike i glavu motora. Tužitelj napominje da je pregovore i svu daljnju komunikaciju s tuženikom u njegovo ime vodio njegov otac Zdravko Maršanić, poznanik tuženika. Tužitelj i

tuženik usmeno su se sporazumjeli da će rok za izvršenje popravka iznositi maksimalno 2 (dva) mjeseca, odnosno do sredine studenog 2022. Za naručenu uslugu tužitelj je 25.10.2022. tuženiku isplatio iznos od 5.000,00 HRK (663,61 EUR), međutim, prvotno dogovoren rok tuženik nije ispoštovao. Štoviše, tek 30.7.2023. više od osam mjeseci od isteka predviđenog roka za izvršenje popravka motora, tužitelju je predan navodno popravljen automobil te je tužitelj potom tuženiku isplatio iznos od 800,00 EUR, a 2.8.2023. još i 1.200,00 EUR. No, već prilikom prve vožnje, tužitelj je uočio da automobil nije popravljen, odnosno da auspuh automobila nastavlja ispuštati gusti dim, ali tuženik je tada uvjeravao tužitelja kako će taj problem nestati kada automobil prijeđe stanovitu kilometražu. Kako s protekom vremena problem nije jenjavao, tužitelj je početkom rujna 2023., tuženiku ponovno predao automobil na popravak. Više od osam mjeseci od ponovne predaje automobila tuženiku automobil i dalje nije bio popravljen, unatoč tuženikovim višekratnim obećanjima i uvjeravanjima u pismenom i usmenom obliku te opetovanom pomicanju rokova. SMS porukom s broja mobitela 098/228841 od 2.5.2024. nakon gotovo 20 mjeseci čekanja na popravak, tužiteljev je otac u tužiteljevo ime raskinuo usmeno sklopljeni Ugovor o djelu s tuženikom te je obavijestio tuženika o namjeri preuzimanja nepopravljenog automobila, a sa čime se tuženik usuglasio SMS porukom s broja mobitela 091/5433630 od 4.5.2024. Dana 4.5.2024. tužitelj je zajedno s ocem preuzeo nepopravljeni automobil u Bosch servisu Kereš, Prigorska 12, Prekrvrše, Kašina gdje ga je tuženik držao od ožujka 2024. godine. O izvršenom preuzimanju predmetnog vozila sastavljena je potvrda potpisana od strane tužitelja te sina vlasnika autoservisa Kereš. Prilikom posjete autoservisu Kereš zajedno s tuženikom i svjedokom Zdravkom Maršanićem 28.3.2024. tužitelj je uočio da je u međuvremenu na automobilu nastalo oštećenje tj. da je napuklo prednje staklo automobila, o čemu je bez odgode obavijestio tuženika.

Kako bi utvrdio visinu nastale štete, tužitelj je zatražio ponudu od DRIVE AUTO STAKLA d.o.o. Puškarićeva ulica 12C, Lučko, trgovačkog društva specijaliziranog za ugradnju i popravak auto stakala. Cijena koja je tužitelju potom ponuđena za staklo i njegovu ugradnju iznosila je 300,00 EUR. Budući da tuženik odbija tužitelju vratiti novčani iznos koji je primio na ime naknade za naručeni rad tužitelj temeljem članka 368. stavka 2. i 5. Zakona o obveznim odnosima zahtijeva povrat dijela isplaćene naknade u iznosu od 2.100,00 EUR zajedno s zakonskim zateznim kamatama. Imajući u vidu da je oštećenje na prednjem staklu tužiteljevog automobila nesumnjivo nastalo u razdoblju dok se automobil nalazio kod tuženika na popravku, a prije nego što ga je tužitelj preuzeo, tužitelj ovim putem od tuženika potražuje i naknadu štete u visini od 300,00 EUR koja odgovara cijeni oštećenog stakla i njegove ugradnje. Također, zbog tuženikovog značajnog prekoračenja roka dogovorenog za izvršenje popravka, tužitelj je gotovo 20 mjeseci bio onemogućen u korištenju vlastitog vozila. Prema tome, tužitelj je trpio štetu zbog nekorištenja vlastitog automobila koja po procjeni tužitelja (o čemu sud treba odlučiti po slobodnoj ocjeni) iznosi 750,00 EUR.

Zbog svega navedenog, tužitelj predlaže da sud nakon provedene rasprave donese presudu:

„1. Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, 10000 Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, 10000 Zagreb, OIB 30533843072 isplati iznos od 2.100,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na: iznos od 100,00 EUR teku od 26.10.2022. godine do isplate iznos od 800,00 EUR teku od 31.7.2023. godine do isplate iznos od 1.200,00 EUR teku od 3.8.2023. godine do isplate

u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, 10000 Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, 10000 Zagreb, OIB 30533843072 na ime naknade štete isplati iznos od 1.050,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od podnošenja tužbe do isplate u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

3. Nalaže se tuženiku Mladenu Buriću, Palinovečka ulica 25A, 10000 Zagreb da tužitelju Tomislavu Maršaniću, Učkina ulica 12, 10000 Zagreb, OIB 30533843072 naknadi prouzročeni parnični trošak ovog postupka uvećan za zakonsku kamatnu stopu tekuću od dana donošenja presude do isplate, u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva. Nesporno je da je tužitelj-protutuženik sa tuženikom-protutužiteljem dogovorio popravak vozila marke i modela FIAT PUNTO reg. ozn. ZG 0901 TM, pri čemu je tužitelj isplatio iznos od sveukupno 2.663,61 EUR tijekom popravka vozila, a kako je navedeno u točki 1. tužbe. Tuženik osporava kako je za ugovoreni popravak ugovoren rok te naglašava kako je tužitelj prije samog popravka (a nakon što je auto pregledan) upozoren kako su na predmetnom vozilu vršene preinake u vidu vađenja DPF filtera i izmjene računalne mape motora, slijedom čega tuženik nije mogao garantirati popravak tužitelju i zbog čega se auto u daljnjem tijeku popravka morao odvesti serviseru za auto elektroniku i serviseru za popravak dizelskih pumpi, uz sve popravke koje je izvršio sam tuženik. Potrebno je naglasiti kako je tuženik, uz pristanak tužitelja, vozilo odvezao serviseru za auto-elektroniku Dominiku Vidakoviću, kojemu je tuženik platio za provedeni servis iz predujma iznosa zaprimljenog od strane tužitelja. Nakon što su na vozilu tužitelja izvršeni radovi od strane tuženika i Dominika Vidakovića, tuženik je sukladno dogovoru s tužiteljem, odvezao vozilo u Bosch servis Kereš, gdje je ustanovljeno kako je pravilno funkcioniranje vozila potrebno ugraditi novi DPF filter te provjeriti rad turbine, nakon čega bi vozilo bilo u potpunosti popravljeno. Tužitelj je prije samog završetka popravka samoinicijativno preuzeo vozilo iz Bosch servisa Kereš, a slijedom čega predmetno vozilo nije moglo u cijelosti biti popravljeno, odnosno tuženiku je onemogućio ispunjenje ugovora u cijelosti. Tuženik naglašava kako je iz same dokumentacije priložene uz tužbu vidljivo kako je tužitelj bio u stalnom kontaktu s tuženikom vezano za popravak vozila te kako je bio upoznat sa samim tijekom popravka, kao i produljenim trajanjem istoga. Isto tako, ističe se kako je trajanje predmetnog popravka bilo rezultat dogovora obje strane i kako je do produljenja popravka došlo zbog postojanja nedostataka na vozilu (u vidu preinaka) koje nisu bile vidljive tuženiku do inicijalnog pregleda vozila, a zbog

čega je vozilo trebalo biti popravljano ne samo od tuženika, već i od strane serviseru za auto-elektroniku i serviseru za popravak dizelskih pumpi (a koji su po zajedničkom dogovoru bili Dominik Vidaković i Siniša Kereš – Bosch servis Kereš). Tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u dijelu kojem tužitelj potražuje povrat isplaćenog mu iznosa za popravak vozila FIAT PUNTO reg. ozn. ZG 0901 TM, budući da je tuženik izvršio većinu dogovorenih radova na vozilu te kako je iz tako isplaćenog mu iznosa i dodatno platio izvršeni rad serviseru za auto-elektroniku na vozilu tužitelja. Kako je tužitelj svojim postupanjem onemogućio popravak predmetnog vozila u cijelosti, tužitelj nema pravo na povrat predanog iznosa tuženiku iz razloga što isti iznos predstavlja pretežni dio cijene koji otpada na dotad izvršene radove na vozilu od strane tuženika, kao i dodatno plaćeni iznos za popravak vozila tužitelja trećoj osobi (popravak auto-elektronike). Tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u dijelu kojem tužitelj potražuje naknadu štete zbog oštećenja na prednjem staklu vozila FIAT PUNTO reg. ozn. ZG 0901 TM, kao i u dijelu prema kojem potražuje naknadu štete zbog nemogućnosti korištenja vlastitog vozila. U odnosu na oštećenja na prednjem staklu vozila ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije, budući da predmetna oštećenja (ukoliko postoje) nisu nastala za vrijeme dok je vozilo bilo u posjedu tuženika, već tek nakon što je isto predano drugom serviseru.

2.1. U odnosu na naknadu štete zbog nemogućnosti korištenja vlastitog vozila, a pored navoda prethodno obrazloženih u odgovoru, tuženik naglašava kako je tužitelju omogućio više zamjenskih vozila za čitavo vrijeme trajanja popravka, a što je vidljivo i iz korespondencije koju tužitelj prilaže uz tužbu, slijedom čega tužitelju nije mogla nastati nikakva imovinska šteta po toj osnovi. Stoga tuženik predlaže da sud po provedenom postupku odbije tužbeni zahtjev te naloži tužitelju Tomislavu Maršaniću, OIB: 30533843072, da tuženiku Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, naknadi trošak postupka sa zateznim kamatama tekućima od donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

2.2. Nastavno na navode iz odgovora na tužbu, tuženik-protutužitelj je podnio protutužbu navodeći da je tuženik-protutužitelj sa ciljem osiguravanja zamjenskog vozila za sve vrijeme popravka vozila marke FIAT PUNTO reg. ozn. ZG 0901 TM tužitelju-protutuženiku predao na korištenje nekoliko vozila, uključujući i vozilo marke i modela SUZUKI SWIFT reg. ozn. ZG 1269 IU, a koje je njegovo vlasništvo. Kako do trenutka podnošenja protutužbe vozilo SUZUKI SWIFT reg. ozn. ZG 1269 IU, nije vraćeno protutužitelju, te je i dalje u posjedu protutuženika, iako je protutuženik preuzeo svoje vozilo marke FIAT PUNTO u Bosch servisu Kereš, tužitelj protutužbom potražuje povrat svojeg vozila u stanju u kojem ga je protutuženik zaprimio, sve sukladno odredbi čl. 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Slijedom navedenog, predlaže se da sud po provedenom postupku donese sljedeću presudu:

“ 1. Nalaže se protutuženiku Tomislavu Maršaniću, OIB: 30533843072, predati protutužitelju Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, u posjed vozilo marke i modela SUZUKI SWIFT, reg. ozn. ZG 1269 IU, na način da je protutuženik dužan predati protutužitelju naznačeno vozilo u neposredan posjed te mu istodobno predati ključeve istog vozila i prometnu dozvolu za isto vozilo, sve u roku od 15 dana. 2. Nalaže se protutuženiku Tomislavu Maršaniću, OIB: 30533843072, protutužitelju

Mladenu Buriću, OIB: 19797250334, nadoknaditi troškove postupka sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.“

3. Tužitelj se podneskom od 11. travnja 2025. očitovao u pogledu protutužbe i protutužbenog zahtjeva navodeći da tužitelj-protutuženik priznaje u cijelosti protutužbeni zahtjev, s tim da tužitelj ničime nije pridonio potrebi podnošenja protutužbe. Naime, predmetni automobil SUZUKI SWIFT reg. ozn. ZG 1269 IU, nakon što mu je istekla prometna dozvola 20.7.2023. nalazio se ispred kuće tužitelja/protutuženika, te je tuženik/protutužitelj u više navrata pozivan da ga preuzme.

3.1. Tako je 7.5.2024. u komunikaciji s Zdravkom Maršanićem, protutužitelju rečeno da može doći po auto svaki dan iza 16:30, na što je protutužitelj odgovorio sa znakom „OK“, ali nije došao po auto.

3.2. Dana 21. lipnja 2024. i 9. srpnja 2024. ga je Zdravko Maršanić podsjetio da nije podigao svoj auto, te mu je na posebni upit ponovno rečeno 15.7.2024. da auto treba „što prije uzeti“ (odgovor protutužitelja „OK“). I još 18. srpnja 2024. Zdravko Maršanić traži protutužitelja da preuzme svoj auto taj dan ili sutradan, ali unatoč potvrdi protutužitelj nije došao niti preuzeo automobil. Zadnji put, nakon što je protutužitelj tražio da mu se preda automobil 7. rujna 2024. ponovno mu je omogućeno da preuzme automobil, ali unatoč potvrdi ponovno protutužitelj nije došao da preuzme automobil. Prema svemu navedenom, budući da protutuženik nije dao nikakva povoda ovoj protutužbi, te priznaje tužbeni zahtjev prije upuštanja u raspravu o glavnoj stvari, protutuženik potražuje troškove ovog odgovora na protutužbu.

3.3. U pogledu navoda iz odgovora na tužbu tužitelj se očituje da je potpuna neistina da stranke nisu ugovorile rok, kao i da je tužitelj prije samog popravka upozoren da je na autu izvađen DPF filter i slično. Istina je da je upravo tužitelj rekao tuženiku da je na autu izvađen DPF te je tuženiku ostavljen auto na pregled i dogovoreno je da nakon pregleda javi da li može popraviti auto. Auto je bio kod tuženika nekoliko dana te je tada tuženik javio da može preuzeti popravak. Nije uopće spominjao da „ne može garantirati popravak“. Stranke su kroz cijelo vrijeme, tužitelj osobno i putem oca Zdravka Maršanića, bili u kontaktu, te je iz tih kontakata vidljivo da je nebrojeno puta tužitelj tražio da se izvrši popravak, te je tuženik uvijek obećavao da će vrlo brzo to biti učinjeno. Nikada nije naveo da postoji ikakva zapreka za takav popravak, osim što mu je stalno trebalo „malo vremena“. Uostalom tuženik je mogao u svakom trenutku odustati od popravka ako je bilo nemoguće izvršiti popravak. Naprotiv, kao iskusni automehaničar to je bio dužan učiniti. Nije istina da je tuženik uz pristanak tužitelja odvezao vozilo Dominiku Vidakoviću. To je učinio tuženik na vlastitu inicijativu, te je tek nakon nekoliko mjeseci tužitelj upoznao Dominika Vidakovića. Konačno, sasvim je svejedno tko je obavljao popravak na automobilu, budući da je tuženik preuzeo na sebe obavezu popravka, on odgovara za svakog svojeg podizvođača odnosno za svakoga kome je tužiteljev automobil predao u posjed. Tužitelj nije bio u pravnom odnosu ni s kim drugim osim s tuženikom, tako da je takav prigovor potpuno neosnovan. Nije točno niti da je tužitelju

rečeno da treba ugraditi DPF filter kako bi vozilo „tada bilo u potpunosti popravljeno“. Upravo je suprotno tuženik tvrdio tužitelju. Nema naime nikakve logike da tužitelj koji čitavo vrijeme putem telefonskih poziva, SMS poruka i WhatsApp poruka zahtijeva što hitniji i brži popravak ne pristane na takav zahvat koji bi mu „u potpunosti popravio automobil“. Iz komunikacije koja se dostavlja u spis sada (kao i iz komunikacije koja je dostavljena uz tužbu) jasno je vidljivo da je tuženik držao tužitelja u zabludi u vezi s brzim popravkom te ga je zavlacio i lažno obećavao da će izvršiti popravak iako to vjerojatno nikada nije ni imao namjere. Mjesecima je tuženik obećavao da će nabaviti nove dizne (to nipošto nije DPF filter) ali to nikada nije učinio. Potpuna je neistina da je tužitelj „samoinicijativno“ uzeo auto iz Bosch servisa Kereš i da je to učinjeno „prije samog završetka popravka“. Kao prvo, u Bosch servisu Kereš je automobil stajao 2 mjeseca a da na njemu nitko ništa nije radio. Tužitelj je zbog neaktivnosti i nerada na autu odlučio preuzeti auto, te je to učinili i o tome je tuženik obavješten unaprijed. Drugo, u trenutku preuzimanja automobil je kod tuženika bio više od godinu dana i osam mjeseci, u kojem roku je tuženik mogao popraviti barem 50 automobila, te su svi mogući (dogovoreni ili nedogovoreni, te naknadno dani rokovi) razumni rokovi bili prošli. Tvrdnja, dakle, da do popravka nije došlo zato jer je tužitelj preuzeo automobil nakon 20 mjeseci apsurdna je ali i netočna. Tužitelj je bio ovlašten, nakon što je automobil bio toliko dugo kod tuženika, da raskine ugovor te da preuzme automobil jer je bilo sasvim jasno da do popravka neće doći.

3.4. U pogledu oštećenja na staklu do kojeg je došlo za vrijeme dok je automobil bio u posjedu tuženika, neovisno gdje je bio parkiran, odnosno ostavljen, sasvim je jasno da za takvo oštećenje odgovara tuženik. Naime, iako su stranke zajednički vidjele to oštećenje prilikom posjete u Bosch servis Kereš, nemoguće je utvrditi kada je došlo do oštećenja na automobilu. Naime, prije nego što je tuženik odveo automobil u Bosch servis, po njegovom priznanju, automobil je bio i kod Dominika Vidakovića i kod tuženika, pa je pitanje gdje je točno došlo do oštećenja posve irelevantno. Ono što je bitno da je nesporno do oštećenja došlo dok je automobil bio u posjedu kod tuženika.

3.5. U pogledu tvrdnje da je tužitelj imao na raspolaganju zamjenski automobil, uz gore navedenu tvrdnju da je registracija na Suzuki Swiftu reg. ozn. ZG1269IU istekla 20.7.2023. a da je tijekom proljeća 2023. tuženik iz automobila uzeo i akumulator, kako bi ga napunio, tako da tužitelju ionako nije bilo moguće korištenje tog automobila u većem periodu dok je njegov automobil bio na popravku kod tuženika. Radi lakšeg snalaženja tužitelj će u nastavku navesti najznačajnije dijelove iz dokaznih prijedloga (komunikacija Zdravka Maršanića s tuženikom i tužitelja s tuženikom) iako se naglašava da je iz cijele komunikacije vidljivo kako je tekao njihov pravni odnos. Zdravko Maršanić komunikacija porukama (radi opsežnosti tužitelj navodi bitne datume i kratki opis poruke) 23.3.2023. – Zdravko Maršanić upozorava na „zadnji rok“ i na dugotrajnost popravka 23.3.2023. – obećanje tuženika da će „složiti auto drugi tjedan“ 7.12.2023. – Zdravko Maršanić kaže da će on nastaviti jedini komunikaciju s tuženikom 13.12.2023. – molba da se dovrši popravak 18.12.2023. – ponovno upozorenje ZM i da će doći po auto 20.12.2023. – upozorenje da će doći po auto 10.1.2024. – najava da će preuzeti auto (de facto raskinuti ugovor) 10.1.2024. – tuženik tvrdi „vodim brigu“ 17.1.2024. – ponovno upozorenje na rok 19.1.2024.- molba i rok (31.1.24.) 3.2.2024. – „Zadnji rok je probijen i tražimo prekid popravka“ 5.2.2024. – tuženik „zvrcnite kad bute mogli“ 8.2.2024. – sažetak usmenog razgovora „ako neće ići (do srijede-četvrtka) prekidamo s pokušajima popravka... „ do 9.3.2024. nikakva reakcija tuženika 18.4.2024. tuženik traži „malo

strpljenja“ (nakon 1 godine i 7 mjeseci neuspješnog popravka) 19.4.2024. najava tužitelja i Zdravka Maršanića da će uzeti auto od Bosch servisa Kereša i da je napuklo staklo (nema odgovora od tuženika 4.5.2024. informacija tuženiku da je auto preuzet nepopravljen. Važno je primijetiti da tuženik niti na jedan od priloženih mailova (kao i na većinu poruka u zadnjih nekoliko mjeseci prije tužbe) nije nikada odgovorio. Time je zapravo očito želio izbjeći priznanje činjenica koje se navode u tim mailovima. Iz mailova je sasvim jasno da je tužitelj pokušavao dogovoriti se i mirno riješiti spor (prije ulaženja u parnicu) ali to očito nije dalo rezultata. Zbog svega navedenog tužitelj ostaje u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

4.U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u prometnu dozvolu za vozilo tužitelja oznake ZG 0901TM (list 5-6 spisa), korespondenciju između Zdravka Maršanića i tuženika putem e maila (list 7-14 spisa), korespondenciju između Zdravka Maršanića i tuženika putem mobitela (list 15-50 spisa), pregled uplata Tomislava Maršanića tuženiku (list 51-52 spisa), fotografiju vozila tužitelja (list 53 spisa), ponudu za novo prednje staklo za Fiat punto (list 54 spisa), korespondenciju Zdravka Maršanića i tuženika porukama (list 72-75 spisa), presliku prometne dozvole za automobil ZG 1269 IU na ime Mladen Burić (list 76-77 spisa), korespondenciju Zdravka Maršanića i tuženika WhatsApp porukama (list 78-84, 85-127 spisa), korespondenciju Zdravka Maršanića i tuženika mailom (list 128-131 spisa), dokaz saslušanjem svjedoka Dominika Vidakovića i Zdravka Maršanića (list 137-139 spisa), i dokaz saslušanjem stranaka (list 139-143 spisa), dok sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Siniše Kereša, jer iako je uredno pozvan u svojstvu svjedoka na dva ročišta, nije pristupio zbog čega sud u cilju ekonomičnost postupka i smanjenja troškova postupka nije izveo dokaz njegovim saslušanjem.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan, dok protutužbeni zahtjev nije osnovan.

6.U odnosu na tužbeni zahtjev predmet spora je zahtjev tužitelja za vraćanjem iznosa od 2.100,00 eura sa naslova naknade koju je tuženik primio za naručeni rad tužitelja (popravak osobnog automobila), zahtjev za naknadu štete sa naslova oštećenja tužiteljeva vozila dok se nalazio na popravku kod tuženika u iznosu od 300,00 eura te zahtjev za naknadu štete zbog nemogućnosti korištenja vlastitog vozila u iznosu od 750,00 eura za vrijeme dok se vozilo nalazilo na popravku kod tuženika.

7. U odnosu na protutužbeni zahtjev predmet spora je zahtjev tuženika-protutužitelja za predajom vozila, registarskih oznaka pobliže navedenih u protutužbi (list 65 spisa) kojeg je tužitelj koristio kao zamjensko vozilo dok je njegovo vozilo bilo na popravku kod tuženika.

8. U odnosu na protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja valja navesti da je tužitelj podneskom od 11. travnja 2025. u cijelosti priznao protutužbeni zahtjev navodeći da ničime nije pridonio podnošenju protutužbe jer je predmetni automobil Suzuki Swift reg oznaka ZG 1269 IU, nakon što mu je istekla prometna dozvola

nalazio ispred kuće tužitelja te je tuženik-protutužitelj u više navrata pozvan preuzeti isto.

9.Nadalje, na ročištu održanom 15. listopada 2025. punomoćnik tužitelja naveo je da tužitelj ostaje u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, navoda iznesenih tijekom postupka. U odnosu na protutužbeni zahtjev naveo je da je tuženik u više puta pozivan preuzeti automobil koji je nalazi u posjedu tužitelja, a riječ je o zamjenskom vozilu koji je do 7. mj. 2023. bio registriran i za koji navodi da je tuženik uzeo akumulator prije 7. mjeseca 2023. te daje na uvid sudu izvornik prometne dozvole i ključ navedenog automobila. Tuženik je naveo da je tužitelju dao ispravno vozilo koje je predmet protutužbenog zahtjeva, međutim kada je bilo nevrijeme u Zagrebu u 7. mjesecu 2023. onda je vozilo bilo ispred njegove kuće parkirano te ga je nazvao gospodin Tomica i rekao da se desio problem da je palo sa njegove kuće crijep, cigla i oštetilo je vozilo. Iz tog razloga nije htio preuzeti vozilo prije popravka. Punomoćnik tužitelja naveo je da protutužbeni zahtjev glasi na predaju automobila te smatra da predajom prometne dozvole i ključeva vozila tužitelj je u cijelosti ispunio svoju obvezu po protutužbi te je iste predao sudu. Sud je tuženiku, obzirom na izneseno, uručio prometnu dozvolu za vozilo reg. oznake ZG 1269 IU i jedan ključ.

9.1.Punomoćnik tuženika naveo je da tuženik ostaje u cijelosti kod odgovora na tužbu i svih navoda iznesenih tijekom postupka. Traži trošak za protutužbu u iznosu od 100 bodova, trošak pristupa na ročište 30.04.2025. i trošak pristupa na ovo ročište u iznosu od 100 bodova + PDV.

9.2. Punomoćnik tužitelja naveo je da njegova stranka nije dala povod za protutužbu te da je priznala protutužbeni zahtjev prije upuštanja u raspravljanje te da slijedom toga tuženik nema pravo na naknadu troškova postupka u povodu protutužbe. Punomoćnik tuženika naveo je da kako je tužitelj, odnosno protutuženik dao povoda za ovaj spor, odnosno protutužbeni zahtjev jer vozilo nije predano na dogovoreni način te je isto oštećeno.

10.Odredbom članka 189. ZPP propisano je da tuženik može do zaključenja prethodnog postupka pred sudom podnijeti kod istog suda protutužbu, ako je zahtjev protutužbe u vezi sa tuženim zahtjevom, ako se ti zahtjevi mogu prebiti, ili ako se protutužbom traži utvrđenje kakva prava ili pravnog odnosa o čijem postojanju ili nepostojanju ovisi u cijelosti ili djelomično odluka o tužbenom zahtjevu.

11.Imajući u vidu naprijed navedeno da je zahtjev protutužbe u vezi sa tužbenim zahtjevom sud je donio odluku u odnosu na protutužbu. Tuženik-protutužitelj je podneskom priznao tužbeni zahtjev, dok je na ročištu kako je naprijed navedeno sudu predao ključeve i prometnu dozvolu za vozilo koje je predmet protutužbenog zahtjeva radi predaje u posjed nakon čega je sud na licu mjesta prometnu dozvolu i ključ automobila koje je predmet protutužbenog zahtjev za vozilo SUZUKI SWIFT reg oznaka ZG 1269 IU uručio osobno tuženiku. Imajući u vidu naprijed navedeno, sud smatra da je navedenom radnjom (predajom ključa i prometne dozvole sudu, nakon čega je sud iste uručio tuženiku osobno) u tuženik-protutužitelj osim što je priznao protutužbeni zahtjev u cijelosti ispunio svoju obvezu iz istog, na način da je predao vozilo tužitelju u neposredan posjed predajom ključeva i prometne dozvole. Stoga je sud odbio protutužbeni zahtjev jer je tuženik-protutužitelj do zaključenja ovog postupka već postupio po istom kako je naprijed navedeno.

12. U odnosu na zahtjev tuženika-protutuženika za naknadu troškova postupka valja navesti da je odredbom članka 157. ZPP propisano da ako tuženik nije dao povod za tužbu i ako je prije nego se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari priznao tužbeni zahtjev, tužitelj će nadoknaditi tuženiku parnične troškove. Ovaj sud ocjenjuje da tuženik-protutužitelj nije dao povoda za tužbu jer je kako to proizlazi iz korespondencije između oca tužitelja i tuženika (list 72-75 spisa) tuženik-protutužitelj u više navrata pozivao tuženika-protutužitelja da dođe preuzeti zamjensko vozilo koje je predmet protutužbe. Stoga je analognom primjenom članka 157. ZPP valjalo odbiti zahtjev tuženika-protutužitelja za naknadu troškova postupka koji se odnosi na protutužbu (točka III. izreke presude), dok je valjalo prihvatiti zahtjev tuženika-protutužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu sukladno Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 dalje OT) od 100,00 bodova uz vrijednost boda od 2,00 eura i pdv od 25% odnosno ukupno 250,00 eura koje je naloženo tuženiku-protutužitelju naknaditi tužitelju-protutuženiku u roku od 15 dana zbog čega je odlučeno kao pod točkom IV izreke presude.

U odnosu na tužbeni zahtjev

13. Iz korespondencije između tužitelja, oca tužitelja sa jedne strane i tuženika sa druge strane (list 7-14 spisa), čiju vjerodostojnost tuženik nije osporio zbog čega je sud istu prihvatio kao vjerodostojnu, proizlazi da su stranke dogovorile popravak vozila koje je predmet spora, da je tužitelj predao auto tuženiku radi popravka 12.9.2022. te da je maksimalni rok popravka bio 2 mjeseca kao i da je tuženik u više navrata pomicao rok popravka vozila, da je nakon određenog vremena otac tužitelja preuzeo svu komunikaciju sa tuženikom u vezi popravka vozila tužitelja, da su sa tuženikom u više navrata dogovarane opcije vezano za popravak automobila i popravak istog odnosno povrata novca, da je otac tužitelja ukazivao tuženiku da je tužitelj platio popravak vozila ukupno 2.663,00 eura, međutim da automobil i dalje nije popravljen.

14. Iz iskaza svjedoka Dominika Vidakovića najprije proizlazi da da mu nije poznat predmet spora u postupku te da ne zna zašto je pozvan na ročište. Naveo je da je po zanimanju automehaničar koji je zaposlen BPAC. Na poseban upit punomoćnika tuženika da li poznaje tuženika i da li mu je tuženik predao vozilo marke Fiat Punto, reg. oz. ZG 0901 TM, navodi da je te da je vozilo popravljao te da se na vozilu radila generalka, komplet restauracija motora s time da se ne sjeća u kojem je razdoblju popravljao vozilo te je li mu tuženik dao novac nakon popravljenog vozila s time da je vezano za okolnost je li mu tuženik inače dovozi aute na popravak, da je dovezao možda taj i još jedan, dok vezano je li mu za popravak drugog vozila platio naveo je da je, ali se ne sjeća iznosa. Do prije četiri godine imao je službeni servis, ali ga je nakon toga zatvorio. Misli da mu je tuženik dao potvrdu za novac koji je primio jer inače tako funkcionira te ne sjeća je li 2023. imao otvoren servis, morao bi pogledati u papire.

15. Iz iskaza svjedoka Zdravka Maršanića proizlazi da mu je poznato o čemu je predmet spora jer je od prvog časa sudjelovao na način da je od prije poznavao tuženika te je predložio tužitelju, svome sinu da se za popravak prvog vozila kojeg je kupio obrati upravo tuženiku. Prvo je on kontaktirao tuženika koji mu je rekao da će preuzeti vozilo radi popravka, odnosno da će prvo provjeriti može li popraviti vozilo, a

riječ je o vozilu Fiat Punto. Auto je bio kod tuženika te su ga pitali u kojem roku može popraviti vozilo, on je rekao da će to biti za mjesec dana, a kasnije 100% do dana mrtvih, odnosno do 01.11.2022. Najprije je komunicirao sa tuženikom, a nakon toga i tužitelj te je to bila svako tjedna komunikacija usmenim putem, a i preko poruka i emaila. Tuženik ih je uvjeravao cijelo vrijeme da će to biti uskoro, sljedeći tjedan, uvijek isto ponedjeljak, srijeda, petak. Na kraju se to vrijeme popravka pretvorilo u 19 mjeseci odnosno u 2 kalendarske godine. Nakon 11 mjeseci dobili su da je vozilo gotovo konačno i predano je tužitelju, negdje 30.07.2023. Tuženik je predao vozilo tužitelju i uzeo odmah iznos od 800,00 EUR pa za dva dana 1.200,00 EUR, odnosno tužitelj mu je platio te iznose na ime popravka vozila uz to što mu je platio avans u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno 663,00 EUR. Nakon što je vozilo predano tužitelju utvrdili su da je vozilo u gorem stanju nego prije 11 mjeseci. Nakon popravka vozilo je i dalje imalo nedostatke na način da je iz vozila sukljao gusti dim. Tražili su tuženika da ponovo preuzme vozilo, te je on imao ideju da bi trebalo najprije vozilo provoziti jedno vrijeme i da će taj dim nestati. Nakon toga se govorilo da će tuženik naći čovjeka koji će moći provjeriti što je sa vozilom, zašto nije popravljeno, što se događa. To su čekali do sredine 9. mj. 2023. kada je tuženik ponovno preuzeo vozilo nakon čega su i dalje kontaktirali tuženika u vezi vozila. Tuženik je uvijek govorio da će biti, da je problem u diznama, oni nisu znali jer su dali tuženiku auto na popravak koji su i platili. Napisao je tuženiku SMS 07.12.2023. da će preuzeti komunikaciju u vezi vozila jer njegov sin više nije imao živaca za to. Nakon toga je on nastavio komunicirati sa tuženikom koji ga je cijelo vrijeme uvjeravao da će vozilo biti popravljeno, ali se to nikako nije događalo i stalno je govorio da će to biti drugi tjedan. Negdje u 2 ili 3 mjesecu 2024. bilo je govora da Servis Kereš pogleda vozilo jer ono ima Bosch servis. Nakon toga je vozilo prevezeno u Servis Kereš te su sin i on u 3 mjesecu 2024. bili u tom servisu te su tom prilikom vidjeli da je prednje staklo napuknuto, a vozilo je bilo parkirano na parkiralištu servisa. Njima je Kereš rekao da će vozilo pogledati, ali da tuženik mora donijeti dijelove za vozilo. Nakon mjesec dana su ponovo bili u servisu te su vidjeli da vozilo skuplja prašinu i da se ništa ne događa. Oni su tuženiku poslali SMS da će vozilo preuzeti i da se moraju „raskusurati“. Predložili su mu dogovor preko SMS-a, a i usmeno te su mu rekli da će morati pokrenuti sudski postupak ako ne mogu riješiti, a on je odgovorio ok, te im je negdje u 5. 6. mjesecu rekao „ljudi treba malo strpljenja“. Napisali su jednu potvrdu te je Kereš potpisao da su preuzeli vozilo i dao im ključeve te je prilikom vožnje i dalje sukljao dim iz vozila. U međuvremenu je tuženik dao tužitelju zamjenski auto, odnosno prije toga to je bilo 2023, to je bio auto Swift, te mu je reg. istekla u 7. mj. 2023. te je navedeni auto stajao ispred tužiteljeve kuće od proljeća 2023. do dan danas. S time da je u međuvremenu u 5. 6. mj. 2023. tuženik izvadio akumulator iz zamjenskog vozila, da će donijeti novi i uzeti vozilo, međutim to se nije dogodilo. Auto i dalje stoji tamo te tužitelj ima ključeve i smatra da iste treba predati tuženiku. Prilikom prve predaje automobila bilo je govora između njega i tuženik o tzv. DPF filterima jer mu je rečeno da auto nema DPF, odnosno tužitelj je rekao to tuženiku, a svjedok je bio prisutan te je tuženik znao da auto nema DPF. Prilikom predaje automobila u 7. mjesecu 2023. tuženik mu nije rekao što je rađeno na automobilu, već da je samo popravljeno, a nisu pisani trag. Ne sjeća je li mu tuženik u bilo kojem trenutku rekao da je na autu rađena generalka, odnosno restauracija motora te da ima osjećaj da je u 19 mjeseci koliko je auto bio na popravku na njemu rađeno 10 dana. Nije pristao da auto bude prevezen, odnosno da ga radi Dominik Vidaković, već je samo obaviješten da je auto kod Dominika, bili su tamo i vidjeli da auto stoji. Nakon inicijalne predaje vozila, odnosno prvog popravka tuženik mu nije rekao da će

biti potrebno rad drugog majstora. Nije popravljao neke druge aute kod tuženika u to vrijeme u razdoblju kada se popravljao Fiat Punto. Poznato mu je da je tužitelju omogućeno korištenje zamjenskog vozila u vrijeme popravka, omogućeno je sa vozilima koji su bila u lošem voznom stanju, a korištenjem jednog vozila skoro je poginuo. To nisu bila prava zamjenska vozila. S time da u odnosu na Swift je reg. prestala 2023. te tamo i nadalje stoji, odnosno kod tužitelja na ulici.

16. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je pred kraj ljeta 2022. vidio da mu auto troši ulje i da iz njega ide crni gusti dim, te se posavjetovao sa ocem da li pozna nekoga za to, rekao je da ima i da pozna tuženika. Dogovorili su da se sastanu, kada su se vidjeli prvi put bilo je pitanje može li se auto popraviti te su ga poslali na pregled tuženiku da li se može popraviti, nakon nekog vremena je rekao da se može popraviti, da je rok nekih maksimalno 2 mjeseca i da će se čuti u međuvremenu. Kako je vrijeme prolazilo on se javljao, ali sa lažnim obećanjima, da će to biti idući tjedan, da nema dijelova. Nakon nekog vremena je saznao da mu je auto kod Dominika Vidakovića bez njegovog pristanka. Kada su otac i on zajedno sa tuženikom došli u garažu kod Vidakovića vidio je da je njegov auto koji je bio polu rastavljen, nešto se radilo po njemu. Dogovor je bio da će to ići s vremenom jer Dominik ima problema s leđima i da će u skorije vrijeme biti popravljeno. Nakon toga su ponovo kontaktirali tuženika i kako je vrijeme prolazilo, došlo su do ljeta 2023. kada im je tuženik rekao da je auto popravljen i da je spreman da se preuzme. Kada mu se auto vratio vidio je da je auto u gorem stanju nego prije, te je vidio da iz njega suklja bijeli dim, koji smrdi na neizgorenu naftu. S time da je zvuk motora bio i gori prije predaje vozila na popravak. Tuženik je rekao da će taj dim prestati nakon nekog vremena, dok ti dijelovi koji u ugrađeni ne legnu na svoje mjesto, ali dim nije nestao. Zvali su ga ponovo da preuzme vozilo i da pogleda što će o dalje s tim. Uzeo ga je i odvezao u radionu, prošlo je par mjeseci, tada su isto bili poruke, pozivi, obećanja te ga je nakon toga pitao da li auto može ići u servis Kereš, to je servis za dizne, injektore, Bosch pumpe te je tamo auto odvezen. Otac i on su došli skupa sa tuženikom u servis Kereš 2024., da vide što je s autom. Auto je bilo na parkingu pun paučine, nije se pomaknuo neko vrijeme. Nakon toga su otac i on, tuženik i Kereš otišli na piće da se dogovore oko popravka vozila. Dogovorili su da će to biti vrlo brzo oko 2. tj., od tada se iduća 3 mjeseca ništa nije dogodilo te smo otac i ja odlučili da idemo pokupiti auto sami, jer mislimo da je već dosta tim odgađanjima. Došli su u servis Kereš sa potvrdom da će preuzeti vozilo od gospodina Kereša i da im se potpiše, predao im je ključ i preuzeo je vozilo. Nakon tog preuzimanja su se pokušali dogovoriti sa tuženikom da im se vrati barem dio novaca koji su predali za popravak te je on za popravak vozila predao tuženiku 2.663,00 EUR u 3 navrata. To je bilo, prvi iznos od 663,00 EUR 25.10.2022. je predao, drugi 30.07.2023. iznos 800,00 EUR te tri dana poslije 02.08.2023. još 1.200,00 EUR. Nisu uspjeli ništa dogovoriti kao ni povratak njegovog zamjenskog auta te nakon što ga je više puta pitao kada mu može vratiti zamjensko vozilo mu je rekao može, potvrdio je 10 puta da će preuzeti vozilo, ali se to do dana danas nije dogodilo. Vezano za DPF filtere odnosno je li prilikom predaje vozila bilo govora od DPF filterima, tužitelj je naveo da je su bili spominjani DPF filteri te da ih je skinuo puno prije servisa, 2021. godine. Tuženik nije rekao da bi moglo biti problema u vezi popravka jer nema filtera. Tuženik prilikom prve predaje auta nije rekao što je rađeno, tražio je specifikaciju rekao je da će naknadno to napraviti i predati, ali nije. Nije rečeno niti što je Vidaković radio na autu, ne zna što je po struci Dominik Vidaković, zna samo da je nekada imao servis i da ga je zatvorio. Vezano za staklo na autu kada je primijetio i što, tužitelj je naveo da je

ljeta 2023. kada je vraćen drugi put na servis auto predan u komadu bez oštećenja, te da je oštećenje bilo sljedeći put kada ga je vidio auto u servisu Kereš, da je bilo napuknuto prednje staklo. Kada je to ustanovio s njime je bio otac i tuženik. Vezano za vrijednost stakla tužitelj je naveo da je vrijednost ustanovio odnosno popravka kada se javio u ovlaštenu servis za popravak auto stakala gdje je dobio ponudu firme, a to je ponuda koja se nalazi na listu 54 spisa. Osobno je napravio video snimke dostavljene u spisu kao prilog br. 7 i 8, te fotografiju koja je priložena uz tužbu na listu 53 spisa. Omogućeno mu je zamjensko vozilo i to u razdoblju od 3. mjeseca do 7 mjeseca. 2023. kada je koristio Suzuki Swift koji je glasio na ime tuženika, nakon toga Renault Clio, koji mu se pokvario na autoputu, imao ga je 2 tjedna dok se nije raspao cijeli, imao je i Citroen, neko kratko vrijeme i BMW, koji je bio najmanje bio kod njega te trećinu razdoblja je imao zamjenski auto. Neko vrijeme je za vrijeme popravka vozila koristio je vozilo od oca i djevojke mame. Navodi da Fiat Punto nije popravljen, stoji ispred kuće te vjetrobransko staklo nije popravljeno. Tuženik mu je slao fotografije i video zapisnik rad na autu. Ne zna je li auto nakon što je prvi put dostavljen trošio ulje. Nije otišao na more sa Fiat Puntom, obzirom da je bio na moru tjedan dana prije nego što mu je auto predan. Poslije prvog popravka napravio je malo kilometara.

17. Iz iskaza tuženika proizlazi da su tužitelj i njegov otac mu prijatelji, odnosno smatra ih poznanicima već dulje vrijeme. Otac tužitelja ga je zamolio da ide pogledati auto prije, koji je predmet ovog postupka, nego je kupljen u Rijeci, te kako nije imao vremena isti nije pogledao. Kupili su vozilo te ga je otac tužitelja kontaktirao da auto pogleda jer da dimi, a da je tužitelj bio u nekoliko servisa, da mu nije riješen problem te bi li on preuzeo vozilo i pregledao. Prije samog popravka je uzeo auto, a to je bilo 2021., auto je dimio, rekao je tužitelju da ne može to znati dok auto ne rastavi, nakon toga mu je rekao da imam električara da pošela mapu da se može služiti vozilom te da se mora odlučiti hoće li vozilo koristiti za sebe ili će ga prodati. DPF filteri su zapravo katalizatori koje ima svaki auto da ne zagađuje zrak, ali je on izvadio to i to mi je rekao. Htio je čipirati auto da brže ide. Ja sam ocu tužitelja održavao aute 20 godina kao i njegovoj teti. Otac ga je kontaktirao da bi tužitelj popravio auto. Uzeo je auto 2022. i rastavio ga sa Dominikom Vidakovićem te je prije toga obavijestio tužitelja da će se auto raditi kod Dominika u radionici jer je Dominik stručan za motore, dobar majstor. Auto su rastavili, čak ima i video koje mu je poslao i slike. Nakon toga je tužitelju dao pisanu ponudu popravka putem Whatsapp. Nakon toga su se našli tužitelj i on i on je njemu napisao što treba napraviti za strojnu obradu, stavio je nove dijelove i to lanac, karike, leteće ležajeve, uljnu pumpu, garnituru brtvila motora, odnio glavu motora na strojnu obradu i rekao mu da to košta oko 1.300,00 EUR i to mu je platio. Nakon toga mu je bio problem sa klipovima te sam je rekao tužitelju da neka preuzme zamjensko vozilo da se može voziti. Nakon toga je tužitelju predao auto i rekao mu zato što auto nema DPF filtere, katalizator neka napravi tisuću km da to sjedne. Nakon toga ga je tužitelj nazvao negdje poslije godišnjeg i rekao mu da auto dimi. Došao je po auto, ostavio mu zamjensko vozilo i odveo auto kod električara koji mu je rekao da to ne može napraviti i to treba odvesti kod bošiste Kereša. On se ocem tužitelja prije toga sve dogovorio te su išli sva trojica kod Kereša. Nakon toga je Kereš rekao da je imao dva tri slučaja u kojima je auto isto tako dimio jer je bio izbačen DPF filter i preporučio je nabaviti novi DPF. Rekao je tužitelju da mogu nabaviti rabljeni DPF pošto je novi skup na što mu je on odgovorio da mu je dosta svega. Pošto je tužitelj oštetio zamjensko vozilo rekao mu je da neće nabavljati DPF neka ga nabavi sam. Tužitelj i njegov otac nisu htjeli

nabaviti DPF, a on ga nije htio kupovati za svoj novac te su oni otišli sami po auto kod Kereša te je tu nakon toga prestala svaka komunikacija. U odnosu na zamjensko vozilo naveo je da nakon što mu je rečeno da vozilo ne pali došao po akumulator da ga napuni te je tom prilikom vidio da je vozilo oštećeno, a to je bilo u 7. mjesecu 2023. Auto je bilo kod Dominika Vidakovića od 11. mjeseca 2021. do 7. mjeseca 2022. Auto tužitelja je predao u Servis Kereš u 10. mjesecu 2023. Vezano za okolnost je li Dominik Vidaković radio ili trebao raditi na automobilu nakon što je isplaćeno 1.200,00 EUR, navodi da nije mogao raditi jer je nazvao oca tužitelja i rekao mu da su klipovi loši da li ili će stavljati stare ili nove. Otac tužitelja je rekao da se stave rabljeni klipovi. To je bilo nakon što sam dobio 1.200,00 EUR. Auto je predao kao gotov u 7. mj. 2022. ili 2023. Razgovor o karikama bio je prije predaje auta u 7. mjesecu. Auto je bio kod Kereša, 3., 4. mj. od kada je predan Kerešu. Tužitelju je cijelo vrijeme omogućio zamjenska vozila tužitelju. Vjetrobransko staklo Fiat Punta je bilo puknuto prilikom preuzimanja i to prilikom drugog preuzimanja. Nije upozorio tužitelja da je imao puknuto vjetrobransko staklo.

18. Među strankama nije sporno da su dogovorile popravak vozila tužitelja koji je kroz auspuh ispuštao gusti dim, da je tužitelj predao vozilo oznake FIAT PUNTO registarske oznake ZG0901TM na popravak tuženiku te da je tužitelj na ime popravka vozila ukupno isplatio tuženiku iznos od 2.663,61 eura.

19. Među strankama je sporno je li ugovoren rok popravka vozila, je li tuženik izvršio popravak odnosno jesu li izvršeni dogovoreni radovi na vozilu, je li tužitelj svojim postupanjem onemogućio popravak predmetnog vozila u cijelosti, nadalje, sporna je osnova i visina štete vezano za oštećenja na prednjem staklu vozila tužitelja te osnova i visina naknade štete vezano za nemogućnost korištenja vlastitog vozila dok je vozilo bilo na popravku kod tuženika.

20. Analizom izvedenih dokaza sud je utvrdio da su stranke sklopile usmeni ugovor o djelu radi popravka vozila tužitelja kao i da su ugovorile rok popravka vozila od dva mjeseca, a navedeni zaključak proizlazi iz iskaza tužitelja kao i iskaza oca tužitelja kao svjedoka. Iako je otac tužitelj zainteresiran za ishod spora ovaj sud njegov iskaz ocjenjuje istinitim i uvjerljivim jer je suglasan sa ostalim dokazima odnosno dokumentacijom priloženom u spis u koje je sud izvršio uvid. Naime, da je rok popravka vozila bitan sastojak usmenog ugovora o djelu proizlazi iz pisane korespondencije između stranaka, odnosno korespondencije oca tužitelja i tuženika, koji je kako je sam iskazao nakon određenog vremena zbog svog ranijeg poznanstva sa tuženikom vodio svu komunikaciju vezanu za popravak predmetnog vozila tužitelja s time da kao što je ranije rečeno tuženik tijekom postupka nije osporio istinitost i vjerodostojnost pisane korespondencije putem maila i WhatsApp poruka.

20.1. Naime, otac tužitelja ukazuje tuženiku da mu je auto predan 12.9.2022. i „dogovor je bio da će rok biti maksimalno 2 mjeseca“, „od studenoga 2002.g. rokovi su počeli pomicati uz stalna obećanja da će biti gotovo npr. do 01.12.2022. pa do Božića 2022, do sredine siječnja 2023. i tako svakih petnaest dana“, otac tužitelja je upozoravao na zadnji rok i dugotrajnost popravka, pri čemu je tuženik obećavao da će „složiti autom drugi tjedan“, nakon čega je otac tužitelja sam nastavio komunikaciju sa tuženikom te upućivao molbe tuženiku da se dovrši popravak te ga je upozoravao da doći po auto 18.12.2023. kao da je najavio da će preuzeti auto pri čemu tuženik ukazuje da vodi brigu o navedenom te ga otac tužitelja ponovno

upozorava na rok nakon čega mu je ponovno uputio molbu za popravak i rok do 31.1.2024. nakon čega je otac tužitelja uputio poruku da je zadnji rok probijen i traže prekid popravka, na što se tuženik naveo „zvrnite kad bute mogli“ nakon čega iz sažetka usmenog razgovora proizlazi „ako neće ići-(do srijede-četvrtka) prekidamo s pokušajima popravka“, nakon čega je tuženik zatražio „malo strpljenja“ nakon čega su tužitelj i njegov otac najavili da će uzeti auto od Bosch servisa Kereša i da je napuklo staklo (list 72-75, 78-119 spisa).

21. Sud je prihvatio iskaz tuženika u dijelu u kojem je iskazivao o načinu preuzimanja vozila tužitelja i radu na vozilu jer je isti podudaran sa ostalim dokazima izvedenima u postupku kao i o tome da je vozilo nakon preuzimanja odvezero serviseru za elektroniku Dominiku Vidakoviću koji je navedeno potvrdio u svom iskazu čiji iskaz je sud prihvatio kao vjerodostojan i uvjerljiv.

22. Sud nije prihvatio dio iskaza tuženika u dijelu u kojem je naveo da nakon što je auto odvezen kod serviseru Kereša i nakon što je trebalo nabaviti DPF filtere obzirom na to da je auto i nakon popravka ispuštao crni dim tužitelj i njegov otac nisu htjeli nabaviti nove DPF filtere jer isto ne proizlazi iz dokumentacije priložene spisu odnosno izvedenih dokaza.

23. Sud je iz provedenih dokaza utvrdio da su stranke ugovorile rok za obavljanje posla popravka automobila tužitelja te da tuženik taj rok nije ispoštovao, a isti nije učinio ni u razumnom vremenu koje mu je tužitelj odnosno njegov otac dao koji je nakon određenog vremena preuzeo cjelokupnu komunikaciju vezanu za popravak automobila s time da je tužitelj platio tuženiku za popravak automobila ukupan iznos od 2.663,61 eura a što tuženik i priznaje u odgovoru na tužbu. Naime, tuženik je stručna osoba, automehaničar po struci, zbog čega je kao sudionik u obveznom odnosu dužan u ispunjavaju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati sa povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog domaćina), a što je tuženik propustio učiniti. Iz ponašanja tuženika tijekom izvršavanja ugovora proizlazi obrazac višekratnog i dugotrajnog neispunjenja obveze popravka vozila. Unatoč tome što je ugovoren rok od dva mjeseca, tuženik niti po proteku razdoblja duljeg od godine dana od isteka tog roka vozilo nije predao tužitelju, iako je u više navrata tvrdio da će uskoro dovršiti radove, da bi u konačnici prestao odgovarati na poruke tužitelja. Pritom sud cijeni to što je tuženik tužitelju odnosno njegovom ocu kontinuirano iznosio različite, nedovoljno konkretizirane i međusobno neusklađene razloge kašnjenja, uz stalna obećanja skorog dovršetka radova.

23.1. Stoga je tužitelj uslijed toga što tuženik nije u razumnom vremenu popravio automobil usmeno raskinuo usmeni ugovor o djelu, a sud ocjenjuje uvidom u potvrdu na listu 52 spisa da je to bilo 4.5.2024. kada su tužitelj i njegov otac preuzeli vozilo koje je bilo Servisu Kereš koje je dogovorom stranaka i oca tužitelja s time da sud ocjenjuje da do raskida ugovora ni na koji način nije došlo zbog ponašanja tužitelja.

24. Sukladno čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO), ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se

obvezuje platiti mu za to naknadu s time da je odredbom čl. 593. ZOO propisano je da naručitelj ima pravo nadzora nad obavljanjem posla i davati upute kad to odgovara naravi posla, a izvođač mu je to dužan omogućiti. Prema čl. 597. ZOO, izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke (st. 1.). On je dužan izvršiti ga za određeno vrijeme, a ako ono nije određeno, onda za vrijeme koje je razumno potrebno za takve poslove (st. 2.). On ne odgovara za zakašnjenje nastalo zbog toga što mu naručitelj nije predao materijal na vrijeme, ili zbog toga što je tražio izmjene, ili što mu nije isplatio dužni predujam i uopće za zakašnjenje nastalo ponašanjem naručitelja (st. 3.). Odredbom čl. 603. st. 1. ZOO propisano je da je izvođač dužan naručitelju predati izrađenu ili popravljenu stvar, dok je odredbom čl. 613. st. 3. ZOO propisano da naručitelj nije dužan isplatiti naknadu prije nego što je pregledao djelo i odobrio ga, osim ako je drukčije određeno.

25. Odredbom čl. 362. ZOO-a propisano je da kad ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispunji svoju obvezu, a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje (st. 1.). Ali ako vjerovnik želi raskinuti ugovor, mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje (st. 2.). Ako dužnik ne ispunji obvezu u naknadnom roku, nastupaju iste posljedice kao i u slučaju kad je rok bitan sastojak ugovora (st. 3.).

26. Prema čl. 363. ZOO-a, vjerovnik može raskinuti ugovor bez ostavljanja dužniku naknadnog roka za ispunjenje ako iz dužnikova držanja proizlazi da on svoju obvezu neće ispuniti ni u naknadnom roku.

27. Sukladno čl. 368. ZOO-a, raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete (st. 1.). Ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala (st. 2.). Ako obje strane imaju pravo zahtijevati vraćanje danog, uzajamna vraćanja obavljaju se po pravilima za ispunjenje dvostranoobveznih ugovora (st. 3.). Svaka strana duguje drugoj naknadu za koristi koje je u međuvremenu imala od onoga što je dužna vratiti, odnosno nadoknaditi (st. 4.). Strana koja vraća novac dužna je platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila (st. 5.).

28. Imajući u vidu da je tijekom postupka utvrđeno da su stranke raskinule usmeni ugovor o djelu, to su obje u smislu naprijed navedenih zakonskih odredbi oslobođene svojih obveza osim obveze na naknadu štete. Tužitelj u ovom postupku sa naslova ispunjenja ugovora traži povrat onog što je dao na ime navedenog ispunjenja i to iznos od 100,00 eura sa zateznim kamatama tekućima od 26.10.2022. iznos od 800,00 eura sa zateznim kamatama tekućima od 31.7.2023. do isplate te iznos od 1.200,00 eura sa zateznim kamatama tekućima od 3.8.2023. do isplate. Uvidom u dokumentaciju na listu 51 spisa razvidno je da navedeno da je tužitelj platio tuženiku vezano za popravak automobila iznos od 5.000 kuna/663 eura dana 25.10.2022., nadalje iznos od 800,00 eura dana 30.7.2023 i 1.200,00 eura dana 2.8.2023. što je tuženik potvrdio svojim potpisom, a isto nije ni sporno među strankama. Vezano za prigovore tuženika da je izvršio većinu dogovorenih radova te kako je iz isplaćenog iznosa dodatno platio izvršeni rad serviseru za auto-elektroniku na vozilu tužitelja valja navesti da tuženik na navedene okolnosti nije predložio izvođenje nikakvih dokaza u smislu odredbe čl. 219. ZPP zbog čega sud takve tvrdnje tuženika smatra nedokazanima.

29. Stoga je tuženiku naloženo obzirom na to da nije ispunio ugovor i popravio vozilo sukladno usmenom ugovoru o djelu povrata iznosa od 100,00 eura sa zateznim kamatama i to od dana kada je isplatu primio, a to je od 26.10.2022. do isplate, povrat iznosa od 800,00 eura od 31.7.2022. do isplate te povrat iznosa od 1.200,00 eura od 3.8.2023. do isplate. Visina stope zatezne kamate određena je sukladno članku 29. st. 2. ZOO-a. Iz navedenih razloga valjalo je prihvatiti zahtjev tužitelja kako je navedeno pod točkom I. izreke i naložiti tuženiku povrat primljenih iznosa sa naslova ugovora o djelu zbog neispunjenja istog (čl. 368. st. 2. i st. 5. ZOO-a).

30. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu štete i to iznosa od 300,00 eura sa naslova oštećenja stakla na tužiteljevu automobilu za razdoblje dok se nalazio kod tuženika kao i zahtjeva za naknadu štete u vidu prekoračenja roka vezano za izvršenje popravka automobila zbog čega da je tužitelj bio onemogućen u korištenju vlastitog automobila dulje vremena valja navesti da je uvidom u potvrdu na listu 54 spisa utvrđeno da je tužitelj zatražio ponudu od servisa vezano za oštećenje prednjeg stakla automobila te da cijena sa ugradnjom iznosi 300,00 eura, a navedeno je u svom iskazu potvrdio i tužitelj. Tuženik je u odgovoru na tužbu u tom dijelu istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije kojeg sud smatra osnovanim. Naime, sud nije mogao sa sigurnošću na temelju izvedenih dokaza zaključiti da se oštećenje na prednjem staklu tužiteljeva vozila se dogodilo u vremenu dok je automobil bio na popravku kod tuženika, obzirom na to da je vozilo predano drugom serviseru Kereš, a to je kako proizlazi iz izvedenih dokaza suglasnošću stranaka. Nadalje, vezano za zahtjev tužitelja za naknadu štete prema tuženiku zbog nemogućnosti korištenja vozila za vrijeme popravka vozila valja navesti da iz provedenih dokaza proizlazi da je tuženik tijekom trajanja popravka vozila tužitelju omogućio korištenje zamjenskog vozila, a što je potvrdio sam tužitelj u svom iskazu, a navedeno ukazuje i tuženik. Tužitelj nije predočio dokaze, obzirom na navedeno da da je trpio štetu i u čemu bi se ista sastojala odnosno koje to svakodnevne aktivnosti tužitelj nije mogao obavljati obzirom na to da je tuženik tužitelju omogućio uporabu zamjenskih vozila. Stoga u takvoj situaciji primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu odredbe čl. 219. ZPP u vezi sa člankom 221a. ZPP sud je odbio tužbeni zahtjev za naknadu štete vezano za oštećenje prednjeg stakla vozila tužitelja i nemogućnost korištenja vozila u vremenu dok je isto bilo na popravku kod tuženika. Iz navedenih razloga odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

31. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 2. ZPP-a u vezi čl. 155. ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23; dalje: OT) sukladno vrijednosti predmeta spora i troškovniku. Tužitelj u postupku uspio 50% u pogledu osnove (u dijelu koji se odnosi na povrat plaćenih iznosa za obavljanje radova, dok nije uspio u dijelu koji se odnosi na naknadu štete) te visine 66,66% ($50+66,66=116,66:2=58,33\%$), dok je tuženik uspio u protivljenju tužbenom zahtjevu omjeru od 41,67%. Stoga je tuženik dužan tužitelju naknaditi trošak u omjeru od 16,66%.

31.1. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe prema Tbr. 7/1 OT-a 100 bodova, sastav podneska od 11.4.2025. prema Tbr. 8/1 OT-a 100 bodova te pristup na ročišta od 30.4.2025. i 15.10.2025. prema Tbr. 9/1 po 100 bodova za svako ročište i pristup na ročišta od 1.4.2026. i 29.06.2026. prema Tbr. 9/2 OT-a po 50

bodova za svako ročište jer se na istima nisu izvodili dokazi, zbog čega je tužitelju ukupno priznato 500 bodova uz vrijednost boda od 2,00 eura odnosno 1.000,00 eura uvećano za pdv od 25 % od 250,00 eura, ukupno 1.250,00 eura uvećano za sudsku pristojbu na tužbu od 38,98 eura i sudsku pristojbu na presudu od 151,50 eura odnosno ukupno 1.440,48 eura. Sukladno uspjehu tužitelja od 16,66% dosuđeni su mu troškovi postupka u iznosu od 239,98 eura sa pripadajućim zateznim kamatama tekućima od presuđenja po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a (točka IV. izreke), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troška postupak u iznosu od 1.510,02 eura odbijen kao neosnovan (točka IV. izreke).

32. O troškovima tuženika sud nije odlučivao sukladno članku 154. st. 2. ZPP, a i do zaključenja glavne rasprave nije dostavio troškovnik.

U Zagrebu 28. srpnja 2026.

Sutkinja
Ingrid Šegon

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe za presudu 151,50 eura
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-4affe**

Kontrolni broj: **0905d-f5bc7-f4389**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.